

ДОБРУДЖАНСКИ ГЛАСЪ

„GLASUL
DOBROGEAN“

Органъ на Бъ.
то малцинств
Румъния

125. ВАРНА.
Градската библиот.

АБОНАМЕНТЪ
година .300 лей
сеца . 160 „

Адресъ: Glasul Dobrogean
str. Pr. Elisabeta 4 Bazafgic

КЪМЪ ОЛТАРА!

Нашиятъ народъ ча-
отъ своитѣ обще-
дени деятели облек-
ние на участъта си.
Неговитѣ болки, сж
на действителностъ
тѣхното лѣкуване
бъва да стане по-
тъ на реалнитѣ
ояви.
Не могатъ повече
се търпятъ вулгар-

ни шарлатанствувания
и просташки заблуж-
дения.
Българското мал-
цинство скоро ще на-
мѣри пѣтищата, по
които ще достигне
тамъ, където е олта-
ра на неговитѣ незби-
лени интереси и най-
свидни кумири...

ЛОВЕЩИ СМѢХОРИИ

Единъ мѣстенъ листъ [„Ле-
сари“, г. IV, бр. 18] кой-
има претенцията да из-
ва румънското общест-
настроение отъ Южна
друджа, помѣства след-
тъ под чертани редове:
Нека г. Войнеску, окръж-
ни управителъ, да събере
ни български учители [отъ
ларскитѣ частни учили-
кавито имаме само
градоветѣ] всички свеще-
ни (останаха само трима
рици) и всички интелекту-
ни (слава богу, у насъ не
такава пасмина свѣтъ
се много, много намира)
то възпитаватъ и култи-
ватъ българското населе-
въ култа и идеала, да ги

закара въ Констанца, подѣ
предлогъ, че трѣбва да бж-
датъ разследвани, да ги качи
отъ тамъ на едно параходче
и нека после да ги хвърлятъ
въ морето, капитана на па-
раходчето извинявайки се, че
сами сж се хвърлили, за да
доплаватъ до България...
Ето какъ ще се постигне
взаимността между Румъ-
ния и България!...
Горната фраза е тъй вул-
гарно ясна, щото всѣкакъвъ
коментаръ е излишенъ.
Въ новешитѣ смѣхории сѣска
враждебността на ония фак-
тори, които отъ вънъ и вътре въ
кралството подготвятъ ударъ тѣ
върху ни.

Интересна констатация

Въ последния томъ на спи-
санието „Ла ревио де дроа ин-
тернационалъ“ (Списанието за
международно право) четемъ
една крайно интересна и из-
вънредно важна за насъ ста-
тистика.
Института за проспе-
двяване на сѣдопроиз-
водството отъ всички
сѣдебни институции въ
свѣта е констатиралъ, че
най-правилно и напълно въ ду-
ха на законитѣ се сѣди първо
въ Германия, е после въ Бъл-
гария. Но интересното е, че
бдителното око на ученитѣ въ
Института е доловило единъ
многозначителенъ фактъ: поч-
ти всички решения, из-
дадени отъ първитѣ
инстанции за проверка
на правоспособността
та върху земитѣ имъ на
мѣстнитѣ жители отъ
Южна (Нова) Добруд-
жа сж претърпели из-
вестни измѣнения, по-
ради очевидни правни
опущения и неточно
тълкуване на законни-
тѣ разпоредби.
По този поводъ списанието
прави редица заключения, кои-
то ние не можемъ да преда-
демъ.

ЛЮБЕНЪ П. СТАНЧЕВЪ

ПРИ БЪЛГАРИТѢ ОТЪ БАНАТЪ

На 8 км. отъ Бешеновъ
отстои малкото село Българ-
ска Колония (Колония бълга-
ра — по румънски, Болгаръ-
телепъ — по унгарски). Въ е-
легантнитѣ фойгончета, които
сж такава рѣвнива готовностъ
ни предложиха г. г. Ронковъ
и Стояновъ потеглихме за то-
ва село, придружени отъ ста-
рия г-нъ П. Телбисъ, редакто-
ра г. К. Телбисъ и студента
Рашко Телбисъ.
Минаваме презъ нивитѣ на
ва да запазимъ за насъ „Раз-
биранията“ трѣбва да сж
далечъ отъ насъ. Ние имаме
идеалъ, нѣмаме разбирания.
Ние трѣбва да работимъ,
да творимъ и да крепнемъ
като мощно народностно
малцинство, а не да богот-
воримъ другитѣ и да имъ
подражаваме.
Пѣтьтъ къмъ нашия въз-
ходъ е въ нашитѣ рѣкѣ и
добре разбрани народностни
интереси, Юл.

банатскитѣ българи, въ срав-
нение съ нашитѣ, тѣ изглеж-
датъ грижливо подредени гра-
дини, богато паторени. Наче-
сто срещаме угаръ, кръсто-
сано орана. Високитѣ царе-
вични стѣбла, съ 3—4 голѣми
кочана бѣха най-заслужената
награда за голѣмия и разу-
менъ трудъ, който банатчани
полагатъ върху земата си.
Ето защо, тукъ стопанинъ съ
20—30 хектара живѣе много
по-охолно отъ нашъ земедел-
лецъ съ 200 хектара земя!
По отношение на добитѣка
проявяватъ старание, което ни
очуди. Тукъ не срещнахъ ни-
къде дребенъ или слабъ конъ.
Почти всѣко селско стопанст-
во имаше поне два великоле-
пни коня отъ расата Нониусъ,
а кравитѣ имъ даватъ на день
най-малко по 15 литра мѣлко.
Зададе се красиво възвише-
ние, което е наименовано съ
хубавотъ българско име: Бу-
ровата могила. Това име е
желѣзния мостъ, хвърленъ

Въ всички вестници, като
изключимъ събитията въ Ис-
пания, „заканитѣ“ на Хитлеръ
и „плановѣтѣ“ на Мусолини,
първо мѣсто заематъ олимпиа-
дитѣ и балканиадитѣ. Да го
режемъ на късо, дѣло Иванъ
отъ с. Х., като шумолѣше нѣ-
колко банкноти въ ржката си
и се тюфкаше, че сега щѣдъ
да „нахрани“ бирника, който
между другото се полюбо-

Малко безгрижие!

Ще се въведе

задължителната трудова повинность

Преустроеното правител-
ство понастоящемъ изготвя
единъ проектъ за въвеж-
дане на задължителната
трудова повинность за мла-
дежитѣ отъ 18—21 годиш-
на възраст. Съобщението
по тоя случай издадено
следъ заседанието на ми-
нистерския съветъ гласи:
„Министерството на съб-
щенията и благоустройст-
вото, заедно съ министер-
ството на войната, на про-
сѣщение и на труда, ще
изготвятъ законъ за уреж-
дане на задължителната

трудова повинность за мла-
дежитѣ отъ 18—21 год.“
Столичниятъ печатъ ко-
ментирайки горното съб-
щение, подчертава: „послед-
нитѣ дни ни донесоха не-
очаквани изненади. Първо,
стана преустройството на
правителството, безъ г. Н.
Титулеску. Второ, въвежда-
нето на задължителната
трудова повинность“.

Чети в-къ
Добруджански гласъ

ДО ИСПАНИЯ

Отъ години наредъ у насъ
най-вече срѣдъ селското
население — сж насажда-
тѣ „разбирания“, съ
които се целатъ преди всич-
ко да се отклони здравомис-
литѣ и отдалъ се на че-
лѣ и плодотворенъ трудъ се-
нитѣ отъ правия пътъ и да се
слушва какво ставало нао-
во. Тия „разбирания“ не
сѣснѣха съ своя резултатъ:
населението въ с. Каранча, изне-
то подробно отъ нашия вест-
никъ, е нещастната рожба
на „разбиранията“.
Единъ безпощаденъ начинъ
убаха бъдещето на мно-
го други наши възпитани-
ци, които училищна-
ната сж затворени и
то днесъ разбрали измама-
горно се окайватъ.

скитѣ родолюбиви българи,
трѣбва да бждатъ отхвърле-
ни и остро порицани, тъй
както единъ смѣлъ селянинъ
е поставилъ на мѣсто единъ
безсвѣстенъ добруджански
робъ, който възторжено е хва-
лилъ Съветска Русия и съ
презрение говорилъ за други-
тъ „фашизирани държави“
включая и родината си.
— Слушай приятелю! — от-
говорилъ му селянинътъ — ти
одобрявашъ бунти на черве-
нитѣ отъ Китай; говоришъ
за революция. Ами защо на-
падашъ бунтътъ на испанци-
тъ? Нали и тамъ е револю-
ция? Или ви е по угодата
само това, което вие искате...
И го изгонилъ.
Отъ Добруджа до Испания
разстоянието е много далечъ.
Възторженитѣ слова на та-
зи или онази революция трѣб-

презъ вѣковетѣ, който свър-
на неразривно две епохи отъ
живота на тия горди българи:
такава, каквито сж биле меж-
ду пазвитѣ на Стария Бал-
канъ и каквито сж се опази-
ли въ това си далечно прибѣ-
жище!
Макаръ неочаквано при-
стигнали и въ Българска ко-
лония, бѣхме предметъ на го-
рещъ приемъ, който ни оказа-
ха нашитѣ мѣстни братя. Се-
лото е по-бедно и църквата
имъ е по-малка. Тукъ иде да
служи единъ отъ свещеници-
тѣ отъ Бешеновъ.
Българитѣ отъ Банатъ иматъ
едно здраво малцинствено съ-
знание, резултатъ, може би,
на близкия контактъ съ доб-
ре организирани унгарско
и нѣмско малцинства. Като
българи сж започнали да се
проявяватъ отъ две години,
а най-вече отъ когато започ-
(Следва на 2 стр.)

АСЪНЪ БОЕВЪ — Виена

Силата на малцинствата е правото

Човешкото битие би могло да бъде определено като историческо съвкупност от съдбоносни древноности. Българската народна мъдрост, изразена в поговорките „Капка по капка виръ става“, „Малкият камъчето събарят колата“ и пр., показва, че българинът в своя вековен житейски опит, е успял да се издигне до висотата на морално и материално върното разбиране на живота, че ролята на много малките причини, както и последствията и поуките от тях, е решаваща за битието на личността и народа. Великият Толстой, за да увери своите събеседници, че малките грешки са по-сдбоносни от големите, понеже те се по-малко задържат в човешкото съзнание и памет, като нагледъ незначителни, привежда следното сравнение: от две лица едното събира няколко малки камъчета, а другото — една носим голем камък; после казва на всекиго от двамата да занесат камъните на първоначалните им места — докато този, който е взел големия камък е почти всекога в състояние да стори това, вторият никога не може да занесе многото малки камъчета по местата им, понеже е забравил от къде ги е вземал. Сщото е, казва Толстой и в живота: това, което е нагледъ по-малко, въ действителност е по-големо. Софокъл е казал в „Антигона“ чаровните слова, които трябва да знаят всички не само поети, психолози, но и държавни мъже: „Има много мощни неща на света, но няма по-мощно нещо от човъка“. Това е човъкът с всичките си мисли, дѣла, копнежи, завети и идеали. Достоевски се счита за „най-великия руски писател“, писателят на човешкото бъдеще, защото въ своите романи, не описва само страдания и отчаянието, но и анализира човешката душа. Американците повикаха след големата война като първи не-мец, който да държи лекции на тяхната земя професоръ Фройд, защото той успя да открие човешката душа и нейната динамика: стана единъ „Коперник на душата“, както се изразява единъ от биографите му. Никога не може да пренебрегне безнаказано законите на човешкото битие, страдание, копнежи, идеали и съвест. Творци на народни движения и е-

похи са били само онѣзи, които са познавали и прилагали психологическите склонности на народните маси. Може би, затова френските и английските държавници са най-вешитѣ, защото са предвидили всичко школувани въ духа на психологията и историята — която е една написана психология на народните маси въ кървана на вековете. Наполеонъ е билъ великѣ пълководецъ, защото е билъ великѣ сърдцеведецъ: когато нѣкой полкъ си е изгубвалъ знамето, Наполеонъ не наказвалъ и заварявалъ виновните, а е пренебрегвалъ цѣлия полкъ, който отъ тукъ нататък е носилъ позора да се бие безъ знаме, докато съ несъмнено извършени подвизи не заслужи ново знаме. Въ луврския музей има една интересна картина: заспалъ френски гренадиръ, изгървалъ си пушката на земята, която Наполеонъ е вземалъ и застава на пестъ, докато войника се събуди!

Сигурно ужасът на събудения се войникъ, когато вижда предъ себе си императора е подействувалъ възпитателно по силно, отколкото боя и наказанието. Германският писател Фр. Хебелъ, разказва следната действителна случка следъ превземането на Берлинъ отъ Бонапарта: по заповѣдъ трябвало да се издаде всичкото оръжие на населението отъ града. Разбира се, че имало граждани, които скрили оръжието си. Единъ германецъ, очакващъ, може би, възнаграждение, се явява предъ Наполеона, съобщавайки му за скрито оръжие. Наполеонъ, обаче, го изхвърля отъ кабинета си, казвайки му: „Моята държава няма да пропадне отъ малкото скрито оръжие, но тя сигурно би пропаднала, ако нейните граждани бѣха били такива вулгарни доносчици спрямо отечеството си, като васъ“. Когато, въпреки страшната френска канонада, херцогинята отъ Ваймаръ не се отказва отъ защитата на страната си, следъ битката Наполеонъ казва на генералите си: „Азъ се удивлявамъ отъ доблестта на тази жена, която не се уплаши и отъ бѣващите гърла на ето френски топа“. Славата на Бонапарта се дължи на победите му; но тези победи се дължат на неговото познание и завладяване на човешката душа и чувства. Бисмаркъ, който самозванно се отказва отъ борбата си съ католическото духовенство зая-

вява: „Всѣко дѣяние, което поставя на изпитание и подигравка религиозните и етнически чувства на една част отъ населението на една страна, трябва немедленно да се преследва, защото то подкопават самите нравствени устои на държавата“. Наистина, макаръ че чехският народъ бѣше унижаванъ и морално тормозенъ отъ Двойната монархия въ продължение на 274 години — и днесъ още когато австриецътъ иска да характеризира една вещь или дѣло, като недостойно, лицемерно и безвкусно (некрасиво) казва „това е чехско“: както ние казваме, че нѣщо е „циганско“, то пакъ чехският народъ въ много отрасли на живота и творчеството шаржира на първо мѣсто. Сщото може да се каже и за италианците и тяхното историческо отношение къмъ Австро-Унгария. Дори тамъ се правѣха упрѣци отъ известни заинтересовани мѣста, че били страхливи, не храбри войници и пр. Историческата истина е, че самите австро-унгарски бойци ги описватъ „като безумно смѣли, настойчиво — храбри“, което въпрочемъ се вижда и отъ тяхните огромни жертви въ Свѣтовната война — 900 хиляди убити, макаръ че възожа въ войната къмъ срѣдата на 1916 година! Ако Наполеоновите войни създадоха съпротивителна мощ на Пруссия, то също така въпроса за Елзасъ и Лотарингия оживотвори френския героизъмъ, който се прояви въ големата война. Пишущите тези редове въ най-вероятно си да състави една културно-политическа студия за „моралните причини за пробива при Доброполе“, трябвало да прегледа подходящите военни книги въ Виенската национална библиотека. Първоначалната идея въ последствие се разгърна въ една не само военна, но и психологическа (съ огледъ на моралните причини и поуките) история на най-големите пробивни битки на Свѣтовната война. Това ни даде възможност да си изработимъ следното сравнително становище въ връзка съ зачекнатите въпроси: най-дисциплинирания и храбъръ войникъ е днесъ германският — въ древността само римският легионеръ може да се сравнява съ него. Така също, обаче, е вѣрно, че Свѣтовната война бѣше спечелена главно поради френския героизъмъ при Марна, Вердонъ и

При българите отъ Банатъ

(Продължение отъ 1-ва страница)

наль да излиза „Гласника“ имъ, ръководенъ отъ тъй младия, но тъй даровития, енергиченъ и всеотдайно предаденъ **КАРОЛЪ ТЕЛБИСЪ**. Най-отрадното впечатление ми направи младежътъ, било отъ простия народъ, било отъ интеллигенцията. На една вечеря младежа **Петъръ Пицовъ** отъ Бреция, малко погранично село само отъ българите, ми изповѣда работи, отъ които разбрахъ какво силно и каква действителност е народното чувство.

Понастоящемъ и народътъ, и интеллигенцията са решили да се сбособятъ въ самостоятелна малцинствена организация. Стария г. Петъръ Телбисъ — даскала, е основалъ въ Бешеновъ **Българска селска партия**, която си има и клубъ. До сега всички българи са подкрепяли унгарската малцинствена партия.

Азъ не искамъ съ без-

цветни думи да отнема чара на горещата, трогателна, незабравима раздѣлка. Погледите на тия, които ни изпращаха и дълго, дълго махаха следъ отнасяния ни влакъ своите кърпички, залегнаха въ душата ми като магическите лъчи на най-свидното въ живота ми...

Зная, че нашето посещение въ Банатъ не бѣше лично наше удоволствие. Зная какво оставихме следъ себе си.

Рашко Телбисъ, открояения младъ интелектуалецъ отъ Бешеновъ, пише на придружилия ме г. Савовъ, председател на студентите-българи отъ Букурещъ: „...Много хубаво впечатление оставихте тука. Тукъ сега туй се държи, че българите са най-симпатичните хора на свѣта...“

А банатските българи са най-добрите българи...
Л. П. СТАНЧЕВЪ

Наша бележки

Срутения олтаръ

Въ едно отъ хубавите села на нашата родина олтаръ на църквата се срутилъ. Десетилетия старата църква отстоява срещу нехайството на богомолците, плесенясваха стените ѝ, бѣха рждясаха желѣзата отъ прозорците и оградата ѝ, дори кръста отъ върха на камбанарията ѝ, се бѣше накривилъ.

И ето сега падна олтаръ. Единъ камъкъ отъ срутената

та стена попада върху свѣтлата трапеза и разкъсва листите на евангелието.

Селяните ми казаха: „Добре, че него денъ (когато се срутилъ олтаръ) нашия попъ не бѣше се напилъ“. Питамъ: „Защо?“ — „Защото, когато се напие отъ чето има обичай да се просва всрѣдъ олтара и сладко да си отсипва“ — отговарятъ ми селяните.

Разбрахъ, защо дѣдо Господъ бутналъ стената на олтаръ.

Амиенсъ: когато презъ мартъ 1918 година германците разбиха англичаните и плениха около 200 хиляди и 5000 оръдия, когато превземането на Амиенсъ значеше спечелването на войната отъ германците, френския героизъмъ възпрѣ бѣгълците англичани и настѣпващите германци и спаси фронта, който бѣше заприличалъ на „решето“ отъ германските пробивни удари, споредъ собствените думи на Фоша. Този френски героизъмъ имаше своя свещенъ изворъ въ извършената всенаредна неправда спрямо Елзасъ и Лотарингия. Тази неправда въ душевляваше даже и френските съюзници: на масите на руски князе и княгини и имало вази съ „свещената прѣстъ“ отъ Елзасъ и Лотарингия! [Следва]

Епидемия отъ самоубийства въ Русия

Споредъ съобщенията на печата, въ Съветска Русия, между най-видните водители се отбелязва една истинска епидемия отъ самоубийства. Така, бившиятъ председател на коминтерна, роднина на Сталинъ, се самоубилъ. Генералъ Василевъ, притежаващъ най-големите съветски отличия също се самоубилъ. Сокольниковъ и генералъ Путиновъ също се опитали да се самоубиятъ.

Тия самоубийства, споредъ горното съобщение, били въ връзка съ изпълнението на смъртната присъда на троцкистите.

ЧЕТИ ВЕСТНИКЪ
Добруджански гласъ

ОТА НА МАЛЦИНСТВАТА

БЪЛГАРСКОТО МАЛЦИНСТВО

ПРЕДЪ ПОЛСКИЯ МИНИСТЪР ПРЕДСЕДАТЕЛЪ

народностно малцинство си има своите тежкени. На едно място земите, не могат да се дават за законна земя, затварят ги, бият го, дават го на всяка работа — остава работно, измъняват го на преподаване, неговото му частно, незаконни глобяват, не престанни преследват и пр. пр.

народностно малцинство си — отъ си наказано, съществува — робът и нещастна на земното кълбо. Мнозинство те на съ презрение и те дава съ псувни и проклятия. Колкото народностно произходъ приключи към по-малка и на народностна група, толкова съ по-голямо не бивашъ посредъ изпращанъ. Въ всяка случай народностно малцинство ли си, ти си че робът въ бългия святъ. Малцинството принадлежи към ония народи, които днесъ диктуватъ

свѣтовното положение, но все пакъ, където сж малцинство, си оставатъ такива. Така, че и сравнение не може да става тѣхното положение, съ другитѣ малцинства, но въскридневнитѣ оплаквания все пакъ говорятъ, че и тѣ не сж тѣй добре.

Ето напримѣръ, нѣмцитѣ отъ Полша преди известно време се явили предъ полския министър-председателъ. Предъ него тѣ застъпватъ вече не само училищнитѣ и политически животъ, а и безработицата, стопанското развитие на нѣмцитѣ, за прѣжитѣ, които се правятъ на изселницитѣ нѣмци отъ Полша, както и ликвидиране по-лесно съ тѣхнитѣ имоти и т. н. Но делегацията не се е явила неопълномощена отъ никого, нито пъкъ до нѣкой портьеръ на кое да е министерство, а сж се явили купъ депутати, сенатори, сами, лично до м-ръ председателя. Често сждбата на едно малцинство зависи и отъ неговиятъ тактъ и умение.

Ам. Цвятъ.

„ГЛОРИЯ В.К.Ф.Р.“
въ Дивизия Национала

Влизането на „Глория“ въ Националната дивизия е единъ голѣмъ успѣхъ въ нашия спортъ. Тоя новъ тласкъ върваме ще издигне наново и въ кѣсо време спортния ни животъ.

Вѣрѣки сливането, обаче, съ „Венера К. Ф. Р.“ нека не бждемъ още отъ самото начало много претенциозни и оптимисти. Дветѣ години неактивност не може да не укаже влиянието си поне на първитѣ нѣколко мача. Да бждемъ снисходителни въ начало и всички да сложиме рамо, за да издигнемъ ново дружество „Глория В.К.Ф.Р.“, за да можемъ да бждемъ утре горди съ него.

Утре глориянци ще играятъ първия си мачъ въ Бузѣу. Пожелаваме имъ отъ все сърдце успѣхъ. Може би, ще паднатъ; нека това не ги и не ни отчайва. Успѣхътъ ще дойде, може би идущата недѣля, когато ще играятъ тукъ у насъ и на нашето градско игрище.

И ФРАНЦИЯ
продължава срокътъ
на военната служба

Францускитѣ вестници пишатъ, че френското правителство възнамѣрвало на скоро да продължи срокътъ на военната служба, както Германия.

Най-интересното въ случая е, което подчертава и печата, че докато министра на войната искалъ военната служба да се увеличи до 2 години, крайната лѣвица, комунистѣтѣ, искали задължителната военна тежба да бжде продължена повече!

Бълг. Културно Общество
— КАВАРНА —

Бълг. Културно общество отъ гр. Каварна обявява, че за идущата учебна 1936/37 г. сж вакантни следнитѣ катедри при Бълг. Частна Смѣсена прогимназия отъ Каварна:

1). Математика. 2). Френски езикъ. 3). румѣнски езикъ.

Кандидатитѣ трѣбва да отговарятъ на предвиденитѣ въ закона условия и да владѣятъ литературно българския езикъ.

ОТЪ ОБЩЕСТВОТО

то се смѣта за най-добре осведоменъ, вече открито пише, че крайната победа на гражданската война въ Испания е на националистѣтѣ.

Изъ миналото на румѣни и българи

Богомилството въ Румѣния

Отъ Д. Н. МИНЧЕВЪ

Установено е, че благодарение на болшинството въ западна Европа се кристализирватъ основнитѣ идеи, които дадохъ на цѣлъ свѣтъ свободолюбивитѣ реформи и новитѣ норми на живота.

Въ какво се състои богомилското влияние въ Румѣния? Имало ли е то зарази връзки съ днешнитѣ румѣнски земи? Повлиялъ ли е въ заченитѣ на румѣнската литература? Ето въпроситѣ, върху които ще се спремъ да дадемъ бѣгълъ отговоръ.

Преди всичко, нека подчертаемъ единъ неоспорванъ фактъ: богомилитѣ сж проникнали не много късно въ земитѣ на северъ отъ Дунава. Това най-вече става по време гоненията отъ страна на цар Борисъ и Ив. Александъръ. Тѣ сж бѣгали въ сегашнитѣ румѣнски земи, защото тукъ сж намирали „не само убежище, но и удобна почва за пропаганда“, пише г. проф. Картожанъ въ своя цененъ трудъ „Народнитѣ книги въ румѣнската литература“ (томъ I, Букурещъ, 1929 г.) Сжиятъ румѣнски професоръ твърди, че българскитѣ емигранти католици, установени въ нѣкои села на Румѣния, посочва като примѣръ селото Чоплеа до Букурещъ, сж потомци на старитѣ богомили, тѣй като дѣдитѣ имъ сж покатоличани богомили отъ францисканскитѣ миссионери презъ XVII-и вѣкъ.

Другъ единъ румѣнски изследвачъ, Архиеп. Григорий Л въ Ботошаниу въ своята студия „Въпроизводения и ереси“ (Букурещъ, 1929 г.), като се занимава съ богомилството и другитѣ ереси въ Румѣния, отъ онова време, казва, че: „Областитѣ най-наводнени отъ новитѣ ереси сж:

Телеорманъ, Влашка, Яломия, Добруджа, където българскитѣ елементи и богомилското влияние е било по-силно“. Отъ горнитѣ релове на димъ заключение и става ясно, че тѣй като земитѣ на северъ отъ Дунава сж били въ близко съседство съ България, а даже и подъ влиянието и владичеството ѝ, то естествено, че богомилитѣ сж намирали не само удобно мѣсто за спасение, но и добра почва за проагитиране идеитѣ имъ. Това не доказва ли здравата връзка, която сж имали българитѣ-богомилитѣ съ румѣнскитѣ дунавски земи?

Професоръ Картожанъ, въ горепоменатиятъ свой трудъ се занимава почти изключително съ богомилското движение, съ разпространението му въ Румѣния и съ влиянието на богомилската книжнина въ началото на румѣнската литература. Споредъ него, богомилската апокрифна литература поставя начало на народната румѣнска книжнина. Въ сърцето на румѣнскитѣ селякъ тѣ е оставила особенъ и дълбокъ отпечатъкъ и е повлияла твърде много върху духовнитѣ му схващания.

Румѣнскитѣ историкъ и ученъ Б. П. Хажлеу, като два-сетгодишенъ младежъ уреждатъ румѣнския отѣлъ на издваниятъ отъ Раковски в-къ Будущностъ, много по-рано отъ Картожанъ и други румѣнски изследвачи, въ своитѣ проучвания по влиянието върху румѣнската книжнина, казва, че Богомилството е оставило дълбоки следи въ румѣнската писменостъ.

Ето още една хубава страница изъ взаимнитѣ връзки въ миналото на румѣнския и българския народи.

БОРИСЪ Д. ПОПОВЪ

адвокатъ

На Шадърфанския площадъ срещу гаража, въ уличката за префектурата, подъ кабинета на д-ръ Ханджиевъ — Базарджикъ —

ДЖАМОВЕ

обикновени, витрини, орнаменти бѣли и цвѣтни, стѣкла за бюра, огледала — на цени най-износни въ магазина на

ДРАГНИ КОСТАНТИНОВЪ

Пияца Пъчей 3 — Базарджикъ

Гражданската война

Испания продължава съ ожесточение

2 т. м. отъ сутринъ сна вечеръ, около се е завързало най-крѣпкото сражение правителственитѣ и националистѣтѣ. Въ описанието, което дава вестникаръ, който добралъ до бойното поле, сж хиляди убити и ранени. Артилерията и картежъ непрекъснато бляватъ огънь. Усиленъ правителственитѣ да отблъснатъ бунта, който напредва, панахи безполезни. Цѣнѣ, както и планински склонове били остягани отъ нападнитѣ отъ страни бойци.

предъ едно съобщение, двѣтъ враждуващи страни, стреснати отъ жертви и ужасъ,

нитѣ кръвопролития, решили да водятъ преговори за прекратяване на войната, или най-малко да уговорятъ да „очовчатъ“ биткитѣ. Защото днесъ въ Испания, освенъ на полесраженията, въ градоветѣ и селата — и двѣтъ страни — масово разстрелватъ жени, деца и старци подозрени като противници.

Споредъ друго едно съобщение, главнокомандущиятъ възтаническитѣ войски, генералъ Франко билъ се ангажиралъ, че за дадена материална помощ на възтаницитѣ отъ Германия, въ случай на победа, щѣлъ да отстъпи на последната обширната колония Рио делъ Оро отъ южно Мароко.

Францускитѣ печатъ, кой-

СВОБОДНА ТРИБУНА

да пристъпимъ къмъ работа

Отъ години на, съ предъ насъ стои неразрешенъ до денъ днешенъ единъ въпросъ отъ историческо значение за българското население отъ Румъния, т. е. създаването на една национална българска партия.

По тоя въпросъ се писа и говори много, но не се направихо нищо.

Защо? Кои сж причините?

Много ясно. Нашиятъ видни хора съ претенции за водачи на българското малцинство отъ Кралството, изхождайки винаги отъ своите егоистични и лични амбиции, както въ всички други обществени работи, не можаха да се разбератъ и по тоя толкова важенъ въпросъ. Всичката тая пасивностъ се мотивира, че нѣмаме хора, не ни последва народа.

Не е вѣрно!

Народа — масата, е знаела винаги да подкрепи и последва своите водачи, които сж излизали съ една инициатива за борба на една обща кауза — но за съжаление всѣкога е била излъгана отъ тия тѣх наречени водачи, които винаги сж гледали както и днесъ да я използватъ за тѣхни лични интереси.

До кога ще продължава това положение? Не е ли вече време да сложимъ край на всичко?

Днесъ, когато предъ насъ се развиватъ такива събития, когато всички стѣгатъ своите редове, не е ли сега подходящия моментъ да се обединимъ въ една национална организация, каквато иматъ нѣмците, унгарците, евреите и др. — да осъществимъ единството на българското малцинство отъ Румъния, съгласно конституцията и законите на страната? Да се боримъ и

извоюваме нашиятъ национален, културен и просветен права?

Нѣма ли да се намѣрятъ нѣколко честни и съзнателни хора, които да взематъ инициативата и да разрешатъ въпроса практически за създаването на тая партия?

Не е време за губене. Да излѣземъ отъ тая пасивностъ и съ по-голямъ куражъ и ентузиазъмъ се заловимъ да изградимъ нашия най-висшъ фаръ за защита на права ни — **Бълг. национална партия.**

Да не забравимъ, че правата не се просятъ, а се искатъ.

Нека всѣки единъ дойде до съзнание и подадемъ ръцете си братски, днесъ най-много отъ всѣкога, когато обстоятелствата изискватъ жертви — да разрешимъ нашия болезненъ въпросъ.

А за разрешение въпроса практически предлагаме следното:

Развиване на една жива пропаганда средъ селата и градовете за популяризиране идеята.

Избиране отъ народа делегати отъ всѣко село и градъ, гдето има българи и изпращане на конгресъ.

Свикане въ най-кѣсо време на единъ националенъ конгресъ на българското малцинство отъ Румъния, съ представители и делегати отъ градове и села, гдето да се размѣнятъ мисли и избере единъ Централенъ комитетъ, конгресъ, който ще предначертае пътя, по който ще трѣбва да върви българското малцинство отъ Румъния и подведе борба за права, законност и културно-просветно развитие.

Констанца

Дим. Гандевъ

„ВЕСТИ“

— Нашето спасение е въ финансовото засилване, а то може да стане само по пътя на спестяването.

Всички икономии на българите трѣбва да отидатъ въ техния собственъ финансовъ институтъ.

— Шефа на жандармерийския постъ отъ с. Шабла е направилъ обискъ въ дома на мѣстния жителъ Илия Марковъ, следващъ въ семинарията отъ Констанца.

Биле задигнати частни писма и книги, лишени отъ всѣки подозрителенъ характеръ.

А на колко мѣста би могло да се откриятъ гнѣзда на безпокойствието, но тамъ не се и надниква!.

Затова гардистите вече открито свикватъ въ кафенетата събранията си.

— Години се претърколиха отъ прокарването на комасацията, а нашиятъ селяни още се безпокоятъ и тормозятъ съ бъркотията по нивите.

Наново ни се съобщаватъ десетки подобни случаи.

— Въ покрайморие то държавата поддържа една

служба за безплатно подпомагане на наеелението въ борбата съ маларията.

Фелдчерите, обаче, събиратъ по 20 лей за хининъ и взематъ по 60—80 лей за инжекции.

Дребни сдѣлчици!.

— Министерството на финансите изпратило нареждания до всички данъчни управления, щото на онния данъкоплатци, които по една или друга причина сж взети по-вече отъ наложениия имъ данъкъ за 1936/937 г., да имъ се върне остатъка въ брой.

Въ случая заинтересованите трѣбва да направятъ писменни искания.

— Всички окръжни управители сж свикани на конференция въ Министерството на вътрешните работи, която ще се състои подъ председателството на г. министра Юка.

— Презъ настоящия месецъ въ цѣлата страна ще се произведе преброяването на безработните интелектуали.

— Цениятъ на зърненитъ храни днесъ въ мѣстното житно тържище сж следните: зимница 400—455; ечемикъ 200—205; овезъ 210—215; бобъ 380—440.

— За довършването на вълнолома отъ Балчикъ сж отпуснати нови 7 милиона лей. Ангажирани сж нови

работници, които работятъ день и нощъ. Споредъ положенитъ усилия вълноломътъ трѣбва да се довърши презъ настоящата есенъ.

— Утре, недѣля, въ мѣстното аеропристанище ще се състои голѣмо авиационно праздненство. За да може по-вече граждани да го посетятъ, поставени сж на разположение специални автобуси.

ПРОДАВА СЕ

крачна, свършено нова, неупотрѣбвана шевна машина —

„СИНГЕРЪ“

типъ „КАВИНЕТЪ“

Справка редакцията

ПРОДАВАТЪ СЕ

НА ИЗНОСНА ЦЕНА

кжща съ 3 етаи, дамъ, кладенецъ съ сладка вода, 1500 кв. м. дворъ.

Споразумение

ул. „Ласкаръ Катаржиу“

— Базарджикъ —

СЪОБЩАВА СЕ

на всички лозари, че съгласно устава, сж длъжни да платятъ падарското право за тази година, най-късно до 15 септемврий, като сжщевременно си смѣнятъ и входните карти.

Които не платятъ до горната дата не ще бждатъ допускани въ лозята.

Отъ комитета

Собственикъ, отг. редакторъ Я. х. Яневъ

Съобщавамъ на всички индустриалци, земедѣлци, притежатели на мотори, трактори, харманки и др. машини, че имамъ представителството на най-прочутите лагери (rulmenți) на фабриките „FAG“ и „TIMKEN“, които ще намѣрите постоянно на депозитъ въ магазинна ми, при най-износни цени и условия.

СТ. П. СМОКОВЪ

Ул. „I. G. DUCA“ 44 — Базарджикъ

ШИВАЧИ,

ВНИМАВАЙТЕ

Отъ 1 септемврий ще намѣри първокачествени и всѣкакви видове шивашки артикули — фурнитури, на цени конкурентни, при

ПЕТЪРЪ НИКОЛОВЪ

шивачница — ул. „Кароль“ № 14 — Базарджикъ (дирекция „Алба - Юлия“)

ПРОДАВАМЪ

48.6097 хектара нива въ землището на с. Дурасий, Каралийска община. Стеф. Балтаджиевъ

Търся да закупя

дюкянъ съ едно отдѣление.

За предпочитане въ центъра на града.

Споразумение редакцията

Дава се подъ наемъ

дюкянъ съ вътрешно отдѣление и удобна маза [бившъ клубъ] на спортното д-ство „Венера“ К. Ф. Р., находящъ се на ул. „Режеле Кароль“ 156 (до д-рака на Ангелъ Мутафовъ) кжщата на Н. Друмевъ).

Справка редакцията

ВНИМАНИЕ

Посетете депозита за зараванъ, който е асотиранъ съ всички видове градинарски артикули и всѣки денъ пресенъ велечукъ.

ЦЕНИ КОНКУРЕНТИ

КОЛЮ ГЕОРГИЕВЪ

ул. „И. Л. КАРАДЖАЛЕ“

— Базарджикъ —

Тържаниа „IZVER“ — Базарджикъ